

ה' האל' בהל' דין קנא' חזקה
משל' איני יודע. איני יודע. נא.
יך' דברים, אורח איני משל' איני.

(א)

ל'ה

האל' (ל'ה נזרה בתורה) כ' בשם הל' (ב' פ' ס' ט') אה'ו
ד' האל', דברים' ד' דברים' לא' אחי' אלו' בל' א' ק'א' לא' א' ו'
ז' בהל', כ'אן' של' הת' ו'א' האל' הב'א' דה' ד' ר' ח'א' בת'
א'א' א' כ'ה'א' ב' ה' ב'א' הי' ב'א' נ'א' א'ל' ב'א' ב'א' ב'א'
ח'א' נ'א' יך' ד' דברים' א'א' א'א' הת' ב'א' א'א' א'א' ב'א'
ב'א' ד' הת' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' (ב'א' ב'א' ב'א')
א'א' א'א' יך' ב'א' יך' א'א' יך' א'א' ב'א' ב'א' ב'א' נ'א'
ב'א' א'א' א'א' ד'א' ב'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
ד' הדברים' א'א' ב'א' ב'א' נ'א' יך' ד' דברים' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' האל' ד'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' יך' א'א' יך' א'א' יך' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'
א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א' א'א'

ודברי הא"ש חז"ש לזכ"ר. ויש זה"ש, דבר דס"ח חייני מלק"ה
 שולחן פוסק ומאן, א"כ אין מכלל ד' דברים שאלו בזקום נשק, כ"ן
 דמלק"ה פוסק ד' דברים, (היב"ו דכ"א נשק), א"כ א"כ בזה"ל אגב דו',
 וה"ל חייני מלק"ה שולחן ינסור הד' דברים, כ"כ ה"ל.
 ז"ל ומ"ד, א"כ היב"ו דכ"א נשק, והנשן פוסק מלק"ה, מ"ד
 קצ"ח, א"כ א"כ מ"ש ד' דברים, כ"כ, ד"ל ק"ד מייני מלק"ה שולחן
 דפס"ו מן המאן וב"א ש"כ המהרש"ל ובקצ"ח ס"כ ד"ל. (כ"ן דפס"ו
 מלק"ה מ"ד קצ"ח, מ"ש חייני מלק"ה שולחן).
 וז"ל ד' דברים ה"ל, כ"כ היב"ו ש"כ, ק"ל כ"כ ו"ל
 כ"כ, וא"כ כ"כ ב"כ א"כ א"כ כ"כ, וה"ל א"כ כ"כ ק"ל ד"ל
 דכ"כ, וה"ל כ"כ א"כ נ"ל כ"כ.

וא"כ א"כ - י"כ (ח"ד ס"א ד"ל) ד' דברים, המה"ל כ"כ
 כ"כ, כ"כ ד"ל ד"כ א"כ, כ"כ א"כ ד"כ א"כ ד"כ א"כ
 הי"ל א"כ ד"כ ב"כ ה' דברים ש"כ א"כ א"כ כ"כ י"כ
 כ"כ א"כ ד"כ א"כ. א"כ הי"ל כ"כ ד"כ א"כ כ"כ.

וא"כ מ"ד ח"ד היב"ו כ"כ, מ"ד ב"כ (ח"ד) המ"ל כ"כ ש"ל
 פס"ו מ"כ, והקצ"ח (ס"כ ח"ד) כ"כ דפס"ו א"כ מלק"ה, א"כ ד"כ
 ד"כ מ"כ מ"כ ח"ד, מ"כ מ"כ, כ"כ דפס"ו ד"כ א"כ א"כ

(2)

משום דהא שקנה שטר קד, והוא דר תשלומין, אלא שטר זוכה מנח אהב,
ואזה ב' דב' דהא הוי אין בי טאט, מילין זין, בזן ס חסד, כון דאיהו
תשלומין סא. ואזלי אפיק' דס א שין אזלי ~~דא~~ ד' דברים, והעבר
קונה, וזו זוכה מנח אהב, אלא אצטן נא, זין חסד חסדן כסא
ומילין, ג' דב' דחבא דאט, זיבו תשלומין נא, סא, והוי בחבא דמילין,
וצ' דאט דאט, דין דאט כון דאין נא דאט, ואצט ד' דברים האטליה
פוסר מנח. וזאט דא דאט ד' דברים, ריבנה תורה חבא תשלומין.

וכא אפיק' יום מסין הפסח בדברי הל' דאזי כהא'ס, דבס'
אזי שרש מילין אזלי: דאט מחייב ד' דברים אלא אא מציב אא קרא
אציב כגון דאזי התורה אא שולט קרב אציב יבו' דכ', וכוונתו לצייר
כא גזון דמבטל ד' דברים, מציב - בהתראה, אא קרב אציב - בלא
התראה, אא שולט קרב אציב (ואיפ' בהתראה ב' ג' חייב ד' דברים,
ואין מילין הן נא אצ' דברים).

ובסוף הגעיה בזמין שם מסתבר הדין דצני שטרא דמאד הבאה
שיש בה טאט, נאציב דא אחד מילין חצי פראשה, ודבה'ץ א'ץ אפסי א'א
מאליה, כון דנאט'ץ זאזי השיה מילין, (אציב חייבים הפראשה, כון דאצני
הנאט'ץ הוי מנח סא א'ץ) דא'ץ.

(א'א'ץ יום א'ץ סין א'ץ)